

Tóth Menyhért (11. H) írása

Reflektálás egy jelenségre

Feladat:

Reflektáljon a fölvetett gondolatra! Az olvasás lehetséges motivációja alapján mutassa be napjaink jellegzetes olvasóit!

„Mindig írókról és könyvekről beszélünk. Beszéljünk most egyszer az olvasókról. Az olvasókról, akikben élménnyé lesz az írás, amelyet elolvastak – ha egész lélekkel olvasták el. Ezek a „jó olvasók”, mint ahogy van „jó bíró” – hogy a legközismertebb fogalmat említsük. A „jó olvasó” átengedi magát teljes mértékben az olvasás gyönyörűségének. Fenntartás nélkül engedi lelke mélyére hatolni az író szavait és visszhangzik azokra, mint a hárfa húrja.”

(Balogh József)

A Balogh Józseftől idézett szöveg olyan témához nyúl, amelyhez eddig ritkán vagy talán soha nem nyúltak, hiszen az olvasás fogalmának felvetésekor mindenkit a helyzetben aktuális könyv vagy annak írója érdekel, senkit sem az olvasó. Pedig mindannyian olvasók vagyunk - ahogyan az idézetből is kitűnik -, csak vannak köztünk „jók” és „rosszak”.

Az idézet a „jó olvasót” a „jó bíróhoz” hasonlítja. Csodálkozhatnánk e hasonlaton, pedig van közös a két fogalom közt. Ahogy a jó bíró korrekt, igazságos és mérvadó, úgy a „jó olvasó” is, hiszen nem a borítójáról ítéli meg a könyvet, hanem miután megismerkedett annak tartalmával, nem foglalkoztatja az író magánélete, nemi hovatartozása, csupán az általa „elmesélt” történet.

A „jó olvasó” egyaránt olvas szórakozás, ismeret- és tudásszerzés, valamint tájékozódás céljából. Ezáltal olvasottsága széleskörű lesz, mellyel magas szintű alapműveltségre tehet szert, mely napjainkban nélkülözhetetlen - és sok esetben elvárt lenne.

A „jó olvasó” nem csupán magának olvas, olvasási élményeit igyekszik továbbadni ismerőseinek, családtagjainak, barátainak, akik talán kedvet kapnak bizonyos ajánlott művek elolvasásához, míg ők is kedveskednek ötletadójuknak egy-két hasznos könyvtippel. De a 21. század nagy vívmányát, az internetet is igénybe vehetjük akár, ha nincs semmi ötletünk, hogy épp milyen szöveg illene a kezünkbe. A különböző fórumok, blogok sokat elárulnak egyes emberek olvasási szokásairól, és ha alaposan keresgélünk, egész biztosan rábukkanunk egy

hasonló érdeklődéssel rendelkező emberre vagy csoportra, akikkel megoszthatjuk gondolatainkat, vagy éppen vitába szállhatunk egyes nézeteink megvédése céljából.

Az idézet nem említi a „gonosz testvért”, vagyis a „rossz olvasót”. Napjainkban a különböző technikai úttöréseknek köszönhetően az emberek olvasási vágya, vagy egyáltalán írott, sőt továbbmegyek kézzel írott szövegek kezükben tartása nagymértékben csökkent az elmúlt századokhoz képest. Szemlélhetjük e jelenséget pozitív és negatív lencsevégéről is, ám tudnunk kell, hogy a régi értékeket nem lehet pótolni az újjal, csupán kiegészíteni. A „rossz olvasót” nem a könyv tartalma, inkább borítójának kidolgozása, a kiadás állapota érdekli. A „rossz olvasó” a könnyebben értelmezhető szövegek, a bulvárhírekről tudósító lapok, a rövidített irodalmi művek irányába úszik. Ha egy könyv meghalad egy bizonyos (szubjektív) oldalszámot, a „rossz olvasó” máris elhajtja magától, lehetőleg minél távolabbra anélkül, hogy legalább fülszövegét megismerte volna. Pedig az internet bekapcsolódásával még a mai élet is az olvasásról szól, csak el kell tudnunk dönteni, milyen formában. Azzal, hogy napi több órát töltve ülünk a számítógép előtt, és a különböző közösségi portálokon olvassuk végig ismerőseink gondolatait - mely által szinte másodperc pontosságú képet kapunk magánéletükről –, vagy önfeledten „csetelünk” végig hosszú időtartamokat, akár több regényt és novellát is magunkévá tehetnénk, de ha kevésbé vagyunk könyvbarátok, még akkor is olvashatnánk újságokat, magazinokat, képregényeket. Mindenki egyéni ízlésének megfelelően. Barátainkkal pedig társaloghatnánk élőben is, anélkül hogy olvasott információt szereztünk volna arról, hogy éppen milyen unalmas a napja.

Az idézet magvas gondolatai és a fent említett tények alapján, melyek egy aktuális, hazánkat is érintő jelenségre reflektálnak, döntsük el Mi, hogy melyik olvasói táborba akarunk tartozni. S ha netalán rosszul döntenénk, vajon viseljük-e majd következményeit az évtizedek múlva bekövetkező újabb jelenségnek, miszerint az olvasást mint fogalmat teljes mértékben felváltja az érzékelés.